

Gyerektársadalom a Hős utcában

Tóth Krisztina, önkéntes, Kontúr Egyesület

Mi lesz veled Hős utca?, 2018. febr. 2.

Tóth Krisztina vagyok, végzettségem szerint bölcsész és tanár. Aktív tagja vagyok a Kontúr kommunikációs munkacsoportjának és a gyerekfoglalkozásokat szervező, bonyolító csapatnak.

Kb. két és fél éve csatlakoztam az egyesülethez, a második Hős utcai nyári alkotótábor idején, a közösségi terünk megnyitása előtt, így végigkövethettem azt az utat, amit az egyesület közösségfejlesztés, a helyi gyerektársadalom formálása terén bejárt.

Ez az előadás nem rólam szól, de mindenképpen szeretném elmesélni az egyesülethez való csatlakozásom történetét, mert tanulságos.

Tősgyökeres pesti vagyok, de pár évvel ezelőtt a Hős utca létezéséről sem tudtam.

Ez persze lehet az én szegénységi bizonyítványom, de mutatja azt is, milyen könnyen kiesik egy ilyen szegregátum az átlagember látóteréből. (Még az olyan szociálisan érzékeny, a város problémái iránt érdeklődő és átlagosan tájékozott városlakó látóteréből is, amilyenek magamat is gondolom.)

A Hős utcával való első találkozásom egy, a helyi állapotokat - finoman szólva egyoldalúan - bemutató újságcikk volt. Az a fajta hatásvadász cikk, ami nem ás a problémák mélyére, nem vázol fel megoldásokat, ellenben tobzódik a hűgyszagú lépcsőház plasztikus leírásában és éretlenebb embertársainkat a romák ellen fröcsögő kommentelésre ingerli...

Ilyen riportokból ismerhette meg pár éve az átlagember a Hős utcát, de ha hajlandó volt mélyebbre ásni, szembesülhetett azzal a mindent felülíró és átértékelő ténnyel, hogy rengeteg gyerek él itt.

A Kontúr azért volt szimpatikus számomra, mert velük, a legkiszolgáltatottabbakkal kezdett foglalkozni.

Az egyesület első nagy akciója a Hős utcában a 2014 nyarán megrendezett „alkotótábor” volt, amivel hagyományt teremtett. Évről évre fejlődött a 3 napos programsorozat, amelyre már a sajtó is felfigyelt.

De nem érhattük be ennyivel. Annál is inkább, mert a helyi felnőttek - túllépve a „gyanúsán segítőkész idegenekkel” szembeni kezdeti bizalmatlanságon - maguk is

megfogalmaztak egy nagyon emberi, nagyon elemi igényt: szeretnének egy helyet, ahol a gyerekeik biztonságban játszhatnak.

Fordulópontot jelentett az egyesület és a Hős utca életében, mikor a Kontúr 2015 novemberében közösségi teret nyitott a Hős utca 15/a épületében.

A korábban lefalazott, önkormányzattól bérelt lakást a Norvég Civil Alap által támogatott "Nyitottabb Hős utcát" pályázat keretében, egy sikeres adománygyűjtő kampányból és számos támogató segítségével újjátottunk fel.

A pályázat keretében közösségfejlesztőt alkalmaztunk, akihez gyerekfoglalkozás-felelős csatlakozott.

Őket fél évvel később elhivatott önkéntescsoport váltotta, aminek a tagjai rövidebb vagy hosszabb távon elköteleződtek az egyesületnek és heti rendszerességgel jelen vannak a Hős utcában, fontos szereplői lettek a gyerekek életének.

Megérdemlik, hogy név szerint is felsoroljam őket: Battai Eszter, Stréger Rebeka, Jenei Judit, Böhler Nóra, Domokos Hajnalka, Jeszenszky Viki, Miskolci Erika, Fabók Annamari, Tábori Tamara, Rádai Dani.

Az ő érdemük is, hogy egyre nő a velünk közvetlen kapcsolatba kerülő fiatalok száma.

Jelenleg is kb. 120 kiskorú él a Hős utcában. Az olyan nagyszabású programjainkon, mint az alkotótábor vagy a most decemberben, a Levelek Télapónak csapatával való közreműködéssel megvalósuló [ajándékozás](#) 50-70 gyerek nyüzsög.

A gyereksereg életkor, családi háttér, habitus és minden egyéb tekintetben nagyon vegyes: nagytesókkal érkező kétévestől a melegedni vágyó, bandázó 13 évesig, csacsogó tinilányoktól a „kezelhetetlennek” mondott „iskola rémééig” mindenki megfordul nálunk.

Ebből a heterogenitásból, a közösségi tér korlátozott befogadóképességéből idővel komoly problémák is adódtak: nem tudtuk megadni a gyerekeknek azt, amire a leginkább vágnak, az egyéni figyelmet.

A működési rendünkön ezért nemrég változtattunk, de az elveink a régiéek. Továbbra is mindenki számára lehetőséget biztosítunk a kapcsolódásra, de egy-egy programot korlátozott számú csoportnak szervezünk.

Jelenleg kedd délutánonként 8 év alattiaknak tartunk „iskolaelőkészítő”, fejlesztő foglalkozásokat, illetve havonta egyszer egy mindenki számára nyitott programot szervezünk. Hétfégenként pedig a 6 év felettekkel agyagozunk, sütünk vagy

mozdulunk ki a Hős utcából.

A médiából is jól ismert helyi infernális állapotokat, a Hős utca jövőjével kapcsolatos bizonytalanságot látva, mindenki a céljainkra és az eredményeinkre kíváncsi.

Nos, nem az az elsődleges célunk, hogy javítsunk a gyerekek tanulmányi eredményein vagy "megneveljük" őket, hogy leszoktassuk őket a káromkodásról vagy műalkotásokat produkáljanak. Azt gondoljuk, hogy a tények ismeretében ezt nem is várhatja tőlünk senki (bármennyire jó is lenne ezt bemutatni).

Jellemzően nehéz is lekötni, lenyugtatni a gyerekeket, mert állandó stresszben, egy nagyon "felfokozott" életet élnek. Tele vannak kudarcélményekkel, frusztrációkkal, körül vannak véve erőszakkal. Még azokra a gyerekekre is nagyon erősen hat a környezet, akiket gondoskodó, szerető szülők nevelnek.

Figyelünk rájuk, meghallgatjuk őket, mert erre van a legnagyobb szükségük, különösen most, mikor így felbolydult körülöttük a világ. Stabil "bázis" vagyunk, ahol szeretik és elfogadják őket. Igyekszenek megmutatni, hogy kezeljék a konfliktusokat, minél több sikerélményhez juttatni őket és megmutatni nekik, hogy a Hős utcai villamosmegálló túl van egy egészen más világ, amihez joguk van tartozni (de be kell tartani annak a szabályait).

A céljainkat olyan programok is támogatják, mint a pályázatokból vagy adománygyűjtő kampányból finanszírozott szociális cirkuszi program, melynek keretében a Magyar Zsonglőregyesület tagjaitól, Nyáry-Nagy Ibolyától és Szabó Mártontól tanulják a gyerekek a zsonglőreszközök használatát vagy az esetleges (és sajnos nem ritka) traumák feldolgozására is alkalmas pszichodráma.

Egyértelműen speciális kompetenciákat, sok türelmet és rugalmasságot követel ez a munka. A gyerekekkel személyre szabottan kell foglalkozni, mindegyikükhöz meg kell találni a kulcsot. Van olyan gyerek, aki együttműködő, van, akinek csak úgy lehet a közelébe férkőzni, ha engedjük, hogy néha kitombolja magát vagy engedjük, hogy egy órán át az ölünkben üljön.

Az így kialakított bizalmi kapcsolatokat tartom személy szerint eredménynek, mert ez az alapja annak, hogy befogadják, sőt igényeljék és kövessék azokat a mintákat, amiket közvetítünk (legyen szó kézmosásról, a csokipapír kukába dobásáról vagy egymás elfogadásáról).

Ezek azok a minták, amik segíthetnek nekik túllépni a Hős utca árnyékán, mikor – reményeim szerint – végre esélyt kapnak majd arra, hogy egészséges, biztonságos környezetben fejlődhessenek.